

ΤΑ ΝΕΑ ΦΙΛΜ

Η ΖΗΛΕΙΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ :

- ΛΥΑ ΝΤΕ ΠΟΥΤΤΙ 'Η σύζυγος
- ΚΡΑΟΥΣ 'Ο σύζυγος
- ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ 'Ο συγγραφέας

ΤΟ ΕΡΓΟ που παιζότανε εκείνο το βράδυ στο θέατρο είχε ως βάση τη ζήλεια. Είχε σκηναίς αληθινής αγριότητας. Ένας άντρας που τον βρασιάνιζε ή αμφιβολία για την πίστη της συζύγου του, όρμησε εναντίον της και πνίγοντάς την από το λαιμό, έφώναζε :

- 'Οιολόγησε ! Πές μου τόνονμά του.
- Βοήθεια ! φώναζε η σύζυγος.
- Μά ό σύζυγος έξακολούθησε :
- Πές μου τόνονμά του ή σε πνίγω !

Καί έσφιξε τόσο το λαιμό της γυναίκας του, ώστε εκείνη ξεψύχησε.

Αυτό τό τραγικό τέλος τοϋ έργου τό παρακολούθησε μ'έξαιρετικό ένδιφέρον από ένα θεαορείο, ένα ζεύγος νεαρών συζύγων, συνοδευόμενο από τό συγγραφέα. Τό άντρόγυνο ήταν άγανακτισμένο κ' έξεδήλωνε μπρός στο συγγραφέα τις έντυπώσεις του.

— Μιά τόσο ύπερβολική ζήλεια, έλεγε η σύζυγος, μονάχα στο θέατρο τη βλέπει κανείς.

— Τέλειο τό έργο σου, έλεγε ό σύζυγος στο συγγραφέα, έκτός από τό τέλος για τό όποιο έχω τις επιφυλάξεις μου. Στην εποχή μας ένας άντρας δέν σ'ραγαλίζει ποτέ τη γυναίκα του από ζήλεια.

Στό σημείο αυτό τό άντρόγυνο παρέσυρε το συγγραφέα για νά πάρουν έν' άναμφυκτικό σ'ένα γειτονικό κέντρο και εκεί ή συζήτησις ξανόρχισε.

— Τά έρωτικά δράματα, ισχυριζόταν ό συγγραφέας, περιηγμένοι κάπως, δέν είνε συνέπεια μιιάς εποχής. 'Η βιαιότητα τους δέν θά σβύσει παρά όταν εκλείψει ό κόσμος. Έτσι, έσείς, που φαίνεστε για έρωτευμένοι και σίγουροι για τους εαυτούς σας, άν σας συμβή ένα μικρό γεγονός θά δήτε τι θηρία που θά γινετε.

'Ο σύζυγος άρχισε νά γελά και άπάντησε :
— Κοιτάχτε με, αγαπητέ μου... 'Ας δοήμε, φαίνομαι διόλου άνθρωπος ίκανός νά πνίξω τη γυναίκα μου ;... Φαίνομαι διόλου ζηλιάρης ;

Σ' αυτό τό σημείο ήρθε ή σειρά του συγγραφέως νά γελάσει. Έκτύπησε τη νέα κυρία που ήταν μπροστά του, μιιά φορά πράγματι γυναίκα με μάτια οδάλιασξης και μ' ένα λαιμό που προκαλούσε άνατριχίλες, και άπάντησε κοιτάζοντας τό σύζυγο στά μάτια.

— Άν ήμουν ό εύτυχής σύζυγος μιιάς γυναίκας σαν τη δική σας... δέν σάς τό κρύβω θά ήμουν πολύ ζηλιάρης...

'Η νέα γυναίκα άκουσε τό κομπλιμένο και πήρε τό γράμμα και τό κύτταξε άνήσυχη.

— Είσατε ζηλιάρης ; ρώτησε ο συγγραφέας.

χαμογέλασε ικανοποιημένη. Μά εκείνη τη στιγμή μιιά πολύ όμορφη κόρη έπέφρασε από μπροστά της, προκαλώντας τά βλέμματα του συζύγου της. Άμέσως τό χαμόγελο της γυναίκας έσβυσε.

— Είσατε ζηλιάρης ; ειπε ό συγγραφέας κοιτάζοντας την με την άκρη του ματιού.

'Η νέα γυναίκα ύψωσε αδιάφορα τούς ώμους. Γιατί νά ζηλεύη ; Δέν ύπήρχε κανένας λόγος γι' αυτό.

'Ο συγγραφέας τότε στράφηκε προς τό σύζυγο και τόν έρώτησε :

— Άστεινεύσει πώς είνε δυνατό ένας άντρας νά παρμένη πάντοτε πιστός στη γυναίκα του.

— ήρθε ή σειρά του συζύγου νά γελάσει. Μά ή γυναίκα του τότε ειπε :

— Θα τό συγχαρούσα όλα σ' έναν άντρα έκτός από τη ζήλεια.

Εκείνη τη στιγμή έλεγε την αλήθεια, δηλαδή αυτά που σκεφτόταν.

'Ο σύζυγός της τότε την έρώτησε γελώντας :

- Κόρη της Εύας, μου είσαι πιστή ;
- 'Η πίστις μου είνε όση κ' ή δική σου ! τόϋ άπάντησε εκείνη.

Σ' αυτό τό σημείο ή συζήτησις έτελειώσε και οι δύο σύζυγοι άπεσύρθησαν. Κοιμήθηκαν με τη βεβαιότητα που είχαν κι'όι δύο για την πίστη τους περίφημα. Μά τό πρωί, στο πρόγευμα ή σύζυγος παρουσιάστηκε έξαιρετικά άνήσυχος. Μόλις την είδε ό σύζυγός της την έρώτησε :

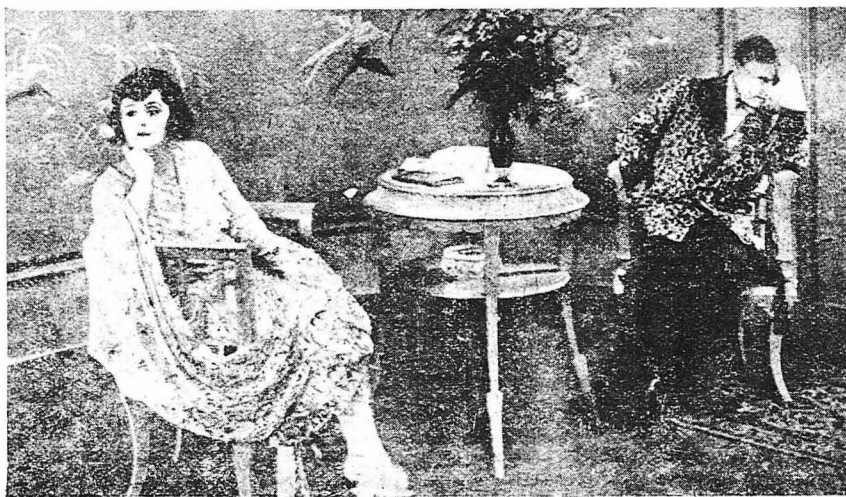
- Τι έχεις ;
- Φαντάσου, τοϋ άπάντησε εκείνη, ότι όλη τη νύχτα με βασάνιζε ένα όνειρο... 'Εβλεπα τό ήλιθιο αυτό έργο που είδαμε στο νεάτρο.

Και γέρνοντας προς τό σύζυγό της τόν έρώτησε τρυφερά :

- Πές μου, μου έκρυψες ποτέ τίποτε ;
- 'Όχι, της άπάντησε εκείνος.

Τελειωνά τό πλόγευμά τους ή συζα, όταν έξαφνα παρουσιάστηκε ή καμαριέρα κρατώντας μιιά τεραστία άνθοδέσημη την όποία έδωσε στην κυρία της. Εκείνη την έπληξε με την ξεχωριστή κοκεταρία που έχουν ή γυναίκες όταν τούς στέλνουν άνθη. 'Ο σύζυγός της τό έπρωσε, μα έκανε τόν αδιάφορο και έπροσποιήθηκε πως διαβάζει την έφημερίδα του. Τά άνθη προήρχοντο από τό συγγραφέα της <Ζηλειας>.

— Πούδς σου στέλνει αυτά τά άνθη, αγαπητή μου, ρώτησε ό σύζυγος συσφρόνοντας τά μούτρα του.

Οι δύο σύζυγοι είχαν κηρύξει τόν πολεμο μεταξύ τους.

...δεν του άπάντησε, θυμώνοντας
...ρώτηση αυτή.

...μου άπαντήσης ; της ξανάπε ο άν-

...Ποιός στά στέλνει ;

...έκείνη τόν ερώτησε ειρωνικά :

...αυτός ; Και επρόσθεσε : «Όσο τά

...είνε θεία, τόσο οι άντρες εινε

...ξώργισε τó σύζυγό της :

...σός σου στέλνει αυτά τά λουλούδια ;

...σε. Θέλω νά τó μάθω, τó άπαιτώ !

...η γελούσε. Αυτός εσφίξε τις γρο-

...μου πής τελοπάντων από ποιόν

...και αυτά τά λουλούδια.

...ου τού άπάντησε αυτή άποφασι-

...τη φορά ó άντρας της δεν κρατή-

...χτηκε έναντίον της γυναίκας του και

...ουδιών. 'Εκείνη άμυνότανε. 'Απά-

...μό του ó σύζυγος πέταξε τó ρολόϊ

...μ' από τó καπάκι του ξέφυγε μιά

...από ξανθά μαλλιά. Μόλις τά είδε ή

...έννοιωσε τή ζήλεια νά της σφίγγει

...διά. Τά μαλλιά τά δικά της ήσαν

...αυτά πού έβλεπε τώρα κάτω ήσαν

...'Αρα ó σύζυγός της τήν άπατούσε μέ

...ξανθή. 'Αφού λοιπόν αυτός τήν ά-

...πρέπει κι' εκείνη νά τόν έκδικηθή μέ

...τρόπο.

...του βράδυ ó συγγραφέας είχε προσκα-

...ως δυο συζύγους στό κοσμικό ντάνσιγκ.

...γος δεν είχε καμιά όρεξη νά πάη

...Προτιμούσε νά μείνει και νά ήσυ-

...στό σπίτι ύστερ' από τόσες σκηνές. Μά

...α του σκεφτόταν διαφορετικά. Είχε

...άλλη έπιθυμία νά διασκεδάση.

...Είχατε με μαζί σας, είπε στό φίλο του.

...ου δεν είχα τόση έπιθυμία γιά γλέντι

...ουπε.

...ό σύζυγός της άναγκάστηκε νά ύπο-

...τά βγάζοντας τήν πιζάμα του φό-

...φράκο του. Μόλις έφτασαν στό ντάν-

...σύζυγος πέταξε όλα τά προσχήματα.

...μ' άναίδεια νά τήν φλερτάρουν

...τά μάτια τού συζύγου της. 'Εκείνος

...ή συγκρατιόταν, μιά ή γυναίκα του τό

...νε. 'Ενας νεαρός μάλιστα είχε ύπερ-

...ε όριο μαζί της. Τότε ó σύζυγος άπο-

...νά επέμβη. 'Επακολούθησε έπεισόδιο

...όο κ' οι δυο άντρες άντάλλαξαν τις

...τους. 'Ετσι έτελείωσε τó γλέντι έ-

...του βραδυού. Όταν γύρισαν στό σπίτι

...σύζυγοι ήσαν μανιώδεις ό ένας έναν-

...άλλου. 'Η οϊκιακή τους γαλήνη είχε

...και ό πόλεμος μεταξύ τους είχε

...Μά εκείνο πού έξετράχυνε όλως

...ά πράγματα ήτανε μιά έπιστολή ά-

...μένη πρós τó σύζυγο τήν όποία, ή

...του άρπαξε από τά χέρια τού ύπη-

...τήν έφερε και τήν άνοιξε. Μόλις

...ουσε έφερε τó χέρι της στό μέτωπό

...οριζε μιά ματιά γύρω της. 'Αμέσως

...καπέλλο της, βγήκε έξω και δεν γύρισε

...ολύ άργά τó βράδυ. 'Ο σύζυγός της

...ρίμενε έξαιρετικά άνήσυχος.

...Από πού έρχεσαι ; τή ρώτησε.

...Είχα πάει νά δω τή φίλη μου τή Λόλα.

...αλά, της άπάντησε αυτός, θέλω νά

...δώ. Και παίρνοντας τó τηλεφώνο

...τόν αριθμό της φίλης της, μιά ή γυ-

...ου έτρεξε νό τόν κρατήση.

...Αν δεν έχης έμπιστοσύνη σέ μένα,

...αυτά, αν θέλεις νά έλέγξης τις πράξεις

μου φεύγω ά-
μέσως από τó
σπίτι. Και ό-
ταν φύγω δεν
θ' ά γυρίσω
πιά ποτέ.

Εύτυχώς τó
νούμερο πού
εξήτησε δεν
ήταν σωστό
και άναγκά-
στηκε ν' ά-
παντήσει στη
τηλεφω νή-
τρια.

— Συγγνώμη
δεσποινίς, έ-
κανα λάθος
στόν αριθμό.
Συγχαρήστε
με. Και όταν
ó σύζυγός της
της έστριψε
εις πλάτες, ή
γυναίκα του
πήρε μέ τή
σειρά της τόν
απόδ έ κ τ η.
Αυτή τή φο-
ρά ή φίλη
της ήταν στό
τηλέφωνο.

— "Ακουσέ με, Λόλα, της είπε, προσπάθησε νά
πεισής τó σύζυγό μου αν σέ ρωτήση, ότι ήμουνα
στό σπίτι σου.

'Ο σύζυγός της είχε πιά καταλάβει ότι τού
έλεγε ψέμματα. "Αρχισε νά τήν παρακολουθή. 'Ενα
βράδυ χρωμένος πίσω από ένα διάδρομο, τήν ά-
κουσε νά μιλάη μ' ένα παιδί.

— "Ακουσε, μητερούλα, της έλεγε εκείνος, πρέ-
πει νά μ' αγαπάς...

'Ο σύζυγος έμεινε καρφωμένος στη θέση του.
"Όσε ή γυναίκα του είχε παιδί τó όποιο είχε
άποκτήσει πριν παντρευθί μ' αυτόν. "Όταν τήν
είδε νά τόν πλησιάση ώρμησε έναντίον της.

— "Εχεις παιδί ! της φώναξε. "Εχεις παιδί !
Τό έξω ! Τό είδα.

Είχε γίνει στάλήθεια τρολλός από τó θυμό του.

— Στ όλήθεια, τού άπάντησε ή γυναίκα του,
έχεις πολύ ζωνσή φαντασία.

Μά εκείνος τήν είχε πιάσει από τó λαιμό.

— Σώπα, της φώναξε. Σώπα ! 'Ομολόγησε !

— Βοήθεια ! φώναζε εκείνη.

— Τό όνομά του ή σέ πνίγω ! φώναξε ό σύ-
ζυγός της.

Και θó έκανε αυτό πού έλεγε, αν δεν έφτανε
ό φίλος τους, ό συγγραφέας της "Ζήλειας", ό όποιος
μ' έναν τόνο σαρκαστικό φώναζε στους συζύγους.

— 'Ενόμιζα ότι στη σημερινή έποχή ένας σύ-
ζυγος δεν πνίγει τήν γυναίκα του από
ζήλεια.

'Ο σύζυγος εξακολουθούσε νάφωζή
από τή λύσσα του.

— Ρώτησέ τήν, φώναξε, ποιός εινε
ό πατέρας τού
λουσο ! Θάνε
κάποιος φί-
λος της...

Είχε ξεσφί-
ξει έν τώ με-
ταξύ τó λαι-
μό της γυ-
ναίκας του, ή
όποία άρχισε
νά άναπνήη
και είπε βγά-
ζοντας τó
γράμμα πού
τούλε άρπά-
ξει προηγου-
μένος.

— Διαβάστε
και θά μά-
θετε ποιός
εινε ό πατέ-
ρας τού παι-
διού.

'Ο συγγρα-
φέας διάβασε
τó γράμμα
και φώναξε :
— 'Όρα τó

— Ποιός σου έστειλε αυτά τά λουλούδια ; ρώτησε ό σύζυγος
σουφρώνοντας τά μούτρα του.

θέμα γιά τó προσεχές μου έργο.

Τό γράμμα έγραψε τά έξης :

'Αξιότιμε κύριε, σάς γνωρίζω ότι ό σύζυγός
μου δεν μου έπιτρέπει πιά νά κρατήσω στό σπίτι
μου τó παιδί σας. "Αν μου έπιτρέπετε νά σάς δώσω
μιά συμβουλή, θά σάς συμβουλευώ νά όμολογήσετε
όλη τήν αλήθεια στην κυρία σας. 'Ισως ένδιαφερθή
γιά τó παιδί και νά δεχθί νά τó πάρη στό σπίτι
σας ! Θά ήταν αυτό μιά άγαθοεργία γιατί ή μητέρα
του παιδιού φαίνεται, ότι έξέχασε αυτό τó νεανικό
της άμάρτημα.»

Αυτό τó γράμμα ήταν, όπως είπαμε, εκείνο πού
άπευθυνόταν στό σύζυγο και πού τού τó είχε άρπά-
ξει ή γυναίκα του. 'Ο πατέρας τού εγκαταλειφθέν-
τος παιδιού, ήταν ό ίδιος ό σύζυγός της. Τό παιδί
ήταν δικό του, καρπός μιάς παληάς του ερωτικής ιστο-
ρίας. "Όσε ή γυναίκα του τά ήξερε όλα. Δεν ήταν,
έν τούτοις, θυμωμένη μαζί του πια.

— Πρέπει λοιπόν νά ζηλεύω ; τόν ερώτησε μέ
καλωσύνη.

Αυτός τήν έπήρε στην άγκαλιά του άποφασισμέ-
νος νό συμφιλιωθί μαζί της, πράγμα πού έγινε
άλλωστε. Καταλάβαν τέλος κ' ή δυό ότι ή βάση
της εύτυχίας στη συζυγική ζωή εινε ή άμοιβαία
έμπιστοσύνη.

"Επεσε στά γόνατά
τά της και τής εζήτη-
σε συγγνώμη γιά τή
διαγωγή του.

